

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 15 września 2017 r. – Bundesrepublik Deutschland / Adel Hamed

(Sprawa C-540/17)

(2017/C 402/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca w postępowaniu rewizyjnym: Bundesrepublik Deutschland

Druga strona w postępowaniu rewizyjnym: Adel Hamed

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo Unii stoi na przeszkodzie temu, by państwo członkowskie (w niniejszej sprawie: Niemcy) w ramach transpozycji upoważnienia zawartego w art. 33 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2013/32/ UE ⁽¹⁾ lub poprzedzającego uregulowania zawartego w art. 25 ust. 2 lit a) dyrektywy 2005/85/WE ⁽²⁾ odrzuciło wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej z uwagi na niedopuszczalność ze względu na nadanie statusu uchodźcy w innym państwie członkowskim (w niniejszej sprawie: Bułgaria), jeżeli konstrukcja ochrony międzynarodowej, a mianowicie warunki życiowe osób uznanych za uchodźców w tym innym państwie członkowskim, które udzieliło już wnioskodawcy ochrony międzynarodowej (w niniejszej sprawie: Bułgaria),
 - a) jest niezgodna z wymogami wynikającymi z art. 20 i nast. dyrektywy 2011/95/UE ⁽³⁾ lub
 - b) narusza art. 4 karty praw podstawowych lub art. 3 EKPC?
- 2) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze lit. a) lub b): czy dotyczy to także sytuacji, w której
 - a) osoby uznane za uchodźców w państwie członkowskim nadania im tego statusu (w niniejszej sprawie: Bułgaria) nie otrzymują żadnych świadczeń na pokrycie kosztów utrzymania lub otrzymują je jedynie w znacznie ograniczonym zakresie w porównaniu do innych państw członkowskich, jednakże pod tym względem nie są traktowane inaczej niż obywatele owego państwa członkowskiego,
 - b) osoby uznane za uchodźców są co prawda formalnie zrównane w kwestii warunków życia z obywatelami danego państwa, jednakże faktycznie mają utrudniony dostęp do związanych z tym świadczeń i dla zapewnienia rzeczywistego równego traktowania z obywatelami krajowymi brakuje programu integracyjnego o odpowiedniej skali i dostosowanego do szczególnych potrzeb tej kategorii osób?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej (Dz.U. 2013, L 180, s. 60).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 2005/85/WE z dnia 1 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia minimalnych norm dotyczących procedur nadawania i cofania statusu uchodźcy w państwach członkowskich (Dz.U. 2005, L 326, s. 13).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony (Dz.U. 2011, L 337, s. 9).